

[Hans Toff.]

ministerens forslag. Der fastsættes i forslaget en regionplan, som amterne skal have ansvaret for, men samtidig opbygges en lovfæstet landsplanlægning, hvori der er givet boligministeren og det ministerudvalg, som regeringen har nedsat, en overordentlig stærk indflydelse på planlægningen ude i amterne. Ja, det er vel ikke forkert at betegne de paragraffer, der findes om landsplanlægningen, som en meget stærk bemyndigelse til ministeren, idet han ikke mindst via de såkaldte landsplandirektiver kan gribe ind i et sådant omfang, at man må spørge: hvor er decentraliseringen henne?

Boligministeren kan udstede disse landsplandirektiver til amterne, uden at det på forhånd fremgår af lovforslaget, hvilken landsplanpolitik man agter at føre. Boligministeren skal godkende regionplanerne. Boligministeren kan ændre i regionplanerne, og boligministeren kan i specielle tilfælde tiltage sig den kompetence, der tilkommer primær- og amtskommuner — jeg tænker her naturligvis på bestemmelsen i § 19. Disse bestemmelser vil, når de ses i en sammenhæng, indebære muligheder for en stærk, central styring af såvel den primær- som den amtskommunale planlægning. En så stærk styring, at der i hvert fald ikke kan være meget tale om decentralisering. Det konservative folkeparti er opmærksom på, at der kræves kontrol med planlægningen, og at det ikke kan overlades til primærkommunerne og amtskommunerne frit at gøre, som de vil. Men derfra og så til at acceptere disse vide bemyndigelser, som der i dette forslag tillægges centraladministrationen, er der så stort et spring, at vi i hvert fald under det kommende udvalgsarbejde må kræve en væsentlig indsnævning af disse bemyndigelser, om man vil en konkretisering af lovforslaget, så også folketingsved, hvad ministeren kan gøre og ikke kan gøre, så det klart fastlægges, ikke alene hvad ministerens opgave er i den overordnede planlægning, men også hvad der er primærkommunernes og amtskommunernes opgave.

I forbindelse med denne afgrænsning vil vi også gerne i udvalgsarbejdet se nærmere på de bestemmelser, der fastsætter, hvad regionplanen skal indeholde. Så vidt jeg kan se, er der i en del af bestemmelserne tale om

gentagelser fra anden lovgivning, fra andre planlægningslove. Vi ønsker her en nærmere afklaring af, hvordan forholdet er mellem disse planlægningslove, som også hr. Auken var inde på, og så dette lovforslag.

Endvidere synes også andre bestemmelser at kunne konkretiseres. Jeg har hæftet mig ved én: § 7, stk. 2, hvor der står, at regionplanen kan indeholde retningslinjer for andre forhold af væsentlig betydning for fremme af en hensigtsmæssig by- og bebyggelsesudvikling m. v. i amtskommunen. Er det et carte blanche til amtskommunen til i visse tilfælde at gribe ind i den primærkommunale planlægning, og hvad betyder „m. v.“ i denne forbindelse?

Jeg tror, vi vil gøre det administrative arbejde i forbindelse med regionplanlægningen en endog meget stor tjeneste, hvis folketingsved gør en sådan planlægningslov så let forståelig som muligt, således at kompetenceforholdene er så klart fastlagt som muligt, så vi undgår overlapninger med det til følge, at der finder en dobbelt administration sted. Hermed er også sagt, at vi under den videre behandling vil kræve en forenkling og rationalisering — ikke alene af dette forslag, men af hele den lovgivning, der findes om planlægning.

Hvis man iagttager den tilblivelsesprocedure, som regeringen foreslår ved skabelsen af regionplanerne, så kan det ikke undgås, at man får bange anelser med hensyn til, hvad dette kræver af administration, møder og papir. Det er en opbygning, som i mange henseender kan roses, idet man inddrager alle og enhver i disse planer, heriblandt også borgerne, men en planlægning, der begynder i primærkommunerne med primærkommunernes ønsker til planlægningen, efter at primærkommunerne først har modtaget det, de skal modtage fra amtsrådet, og hvor amtsrådet indhenter yderligere oplysninger om planer for amtskommunens område fra sektorplanlægningen, fra den statslige sektorplanlægning, den kommunale sektorplanlægning og for øvrigt fra kommunalbestyrelser, koncessionerede selskaber og andre virksomheder, hvor der derefter skal foregå en lovbestemt forhandling mellem amt og kommune med henblik på udarbejdelsen af alternative skitser, som skal offentliggøres, sendes til boligministeren og de virksomheder, som er berørt, og til kommunalbestyrel-